

Forfatter: Molbech, Christian

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Molbech, Christian (1811-01-03)

Citation: Molbech, Christian: "BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Molbech, Christian (1811-01-03)", i *Christian Molbech og Nikolai Frederik Severin Grundtvig - En Brevveksling*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 53. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991704-000-shoot-L0019917040000021.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og Nikolai Frederik Severin Grundtvig - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Molbech.

Bedste Grundtvig!

At dette er det tredje Brev, jeg skriver Dig til siden Du reiste til Udby, kan Du ikke vide uden min Underretning; thi jeg seer, at Du er kommen samme Aften til Kiøbenhavn, som jeg kom til Sorøe. Jeg kan imidlertid ikke berøve mig den Fornøielse, atter at sende Dig min venlige Hilsen og min Tak for den, Du sendte mig. Hvor kort den end var, vilde jeg dog ikke undværet den for meget. Mit Haab, at modtage et længere Brev fra Dig, opgiver jeg ikke, skjøndt de to, jeg har sendt Dig, endnu ere ulæste.

s. 54 Det interesserede mig at see, at Du var kommen til Kiøbenhavn før den 31. Decbr. — som af flere Aarsager, saa og fordi Du altsaa havde Føie til at underskrive Din Fortale denne Dag. Hvad siger Du ellers til, at jeg endnu ikke har læst Idunna?

Jeg kommer i dette Øieblik hiem fra Biernede Kirke, den første Udfart, jeg har gjort siden jeg kom til Sorøe — maaskee og den sidste. Al Fornøielse ved min Reise hertil — og hvor megen jeg lovede mig, kan Dn see af mit Brev og høre af Dons — er om ikke spildt, dog meget forbitret. Et udvortes Sygdomstilfælde, der ikke har villet vige for de sædvanlige Midler, forvolder mig ikke blot næsten uophørlig Smerte, men berøver mig og al Raskhed og en stor Deel af min Frihed. Jeg er ikke den samme, jeg var i Dag for otte Dage siden. Uden Sundhed er jeg egentlig Ingenting. Det er den første Gang i mange Aar, at jeg er samlet med begge mine Brødre i Sorøe — men jeg har næsten lovet, at det skal være sidste Gang, jeg kommer her, med den Hensigt at blive her; thi det er øiensynligt, en ond Skiebne forfølger mig paa dette Sted.

Din Efterretning giver mig Haab om at see Dig i Kiøbenhavn; thi jeg vil ile herfra, saasnart jeg uden Skade kan vove at kiøre 10 Mile i en ægte Vinterkulde, og jeg haaber, det vil blive f. Ex. Tirsdag eller Onsdag i næste Uge. Sorøe er egentlig utaalelig om Vinteren; men det forstaaer sig, det Utaalelige kan her, som andensteds, blive ei blot taaleligt, men kiært og behageligt, under de fornødne indvortes Betingelser. Da jeg nu savner disse, ønsker jeg mig herfra, det snarest det kan skee.

Hvis Du modtager dette Brev saa tidlig, og Din Reise til den Tid er bestemt, da vilde Du maaskee paa Løverdag lade mig vide, naar Du tænker at forlade Kiøbenhavn.

Dons maa Dn hilse fra mig. De faa Linier, han sendte mig, lader jeg ikke gielde for noget Brev. Hersleb beder jeg Dig ogsaa hilse paa det venskabeligste.

s. 55 I det nys oprundne Aar ønsker jeg Dig Kraft i Aanden, Fred og Kiærlighed i Hjertet — da har Du vist Alt, hvad Du selv ønsker Dig.

Din evig hengivne Ven
C. Molbech.

Sorøe Academieden 3die Januar 1811.